

II.—CONCLUSIONS SOBRE L'ASSEGURANÇA SOCIAL EN GENERAL I LA DE MALALTIA EN PARTICULAR

A part de les conclusions que es consignen en l'anterior resum de l'actuació de la Ponència, i de les que fàcilment se'n deriven, es formulen de manera taxativa les següents:

1.ª.—En matèria d'Assegurances Socials, amb especial referència a la de Malaltia, l'actuació dels organismes sindicals, ha d'ésser de conformitat als següents texts en vigor:

A) Doctrina Mèdica Catalana de l'Assegurança Social de Malaltia, sancionada per l'Assemblea de Delegats ordinària de 1933 (anexe núm. 1, pàgs. 1 i 21).

B) Els acords sobre Assegurances Socials que a proposta de la Secció de Barcelona, sancionà també l'Assemblea de Delegats ordinària de 1933 (anexe núm. 1, pàgina 22).

C) Acords del Consell General que no s'oposin als superiors dels apartats A i B.

D) Resultat de l'enquesta del 18 de gener de 1933, previament autoritzada pel Consell (anexe núm. 1, pàgines 2, 3 i 4).

2.ª En atenció a l'indole i a la magnitud del problema de les Assegurances Socials, sobretot de l'obligatorietat de malaltia, la Ponència estima convenient als interessos del nostre estament, que els capdavaners del Sindicat redueixin al mínim les gestions de caràcter privat i a les altes esferes hi portin fidelment els batecs de l'ànima colectiva, degudament estimulada i deixada i àdhuc feta manifestar, per quals motius es considera oportú de reproduir al peu de la lletra el manifestat al President del Consell en lletra del 7 de juny de 1933: "...convé celebrar reunions parcials en totes les contrades del Sindicat, preparatòries d'una Assemblea de Delegats extraordinària destinada a tractar de la implantada Assegurança de Maternitat, de la projectada Assegurança de Malaltia, del cada dia més important assumpte de les Societats d'Assegurances sobre la Salut, i de la transcendental qüestió de Prestació de Serveis pel mateix Sindicat" (anexe núm. 2).

3.ª.—La Ponència reproduïx avui les conclusions exposades al Consell, en escrit de 2, 3 i 4 d'abril de 1933 (anexe núm. 3), especialment la consistent en la ratificació (o rectificació si procedís) de la petició de llocs oficials atorgats al Sindicat en la Ponència de l'Assegurança de Malaltia i coordinació de les Socials, petició feta en circumstàncies especials per una representació de la Ponència, sotmesa ja al Consell sense haver-s'hi aquest pronunciat (anexes núms. 3 i 4), contestada denegatòriament per l'Institut Nacional de Previsió (anexe núm. 5), i que quan altre no ha permès de recollir una prova contundent sobre la constitució més que viciosa de l'esmentada Ponència oficial (anexe núm. 6).

Altrament, la Ponència estén que aquest punt de vista,

apareix taxatiu en el punt VII de la citada Doctrina Mèdica Catalana i en el III dels Acords sobre Assegurances Socials (anexe núm. 1 ja citat).

4.ª.—Atesa la necessitat de la mobilització de tots els elements de què es pugui disposar en bé del nostre estament, segons criteri sancionat per l'extrem IV dels Acords sobre Assegurances (anexe núm. 1 ja citat), la Ponència sotmet al superior criteri del Consell, l'estudi de la delicada qüestió de si convindria que el Sindicat, en una forma addient, intervingués a fons en la celebració del Primer Congrés Català d'Assegurances Socials.

5.ª.—La Ponència opina resoltament, que sense demores ni tebiors, el Consell General del Sindicat ha d'aplicar l'extrem IV, sobre incompatibilitats dels Acords sobre Assegurances (anexe núm. 1 ja citat), amb tant major motiu, per quant els metges anem perdent cada dia ocasions i posicions en totes les esferes relatives a l'elaboració de la llei d'Assegurança de Malaltia i a l'execució de la mateixa.

6.ª.—De conformitat a l'extrem X de la Doctrina Mèdica (anexe núm. 1 ja citat), la Ponència té l'honor d'eleva a la consideració del Consell, unes bases per a la prestació d'un servei mèdic sindical aplicable a l'Assegurança obligatòria de malaltia (anexe núm. 7).

Fóra desig de la Ponència que en arribar la llei d'Assegurança obligatòria de malaltia, ningú més que el Sindicat estigués en condicions per assumir la prestació dels serveis mèdics.

7.ª.—En resum, la Ponència ha arribat a la conclusió de què tancades com té el Sindicat les portes oficials per a influir des del seu origen en les qüestions doctrinals i de procediment de la futura assegurança de malaltia, no li queda avui més remei que replegar-se, il·lustrar al metge sobre l'indole d'aquesta activitat social i orientar-lo sobre el paper que li estigui reservat, i preparar l'organització sindical perquè quan arribi l'hora, que un dia o altre i en una forma o altra arribarà, hi hagi una maduresa d'idees, un entrenament collectiu, una organització feta i a punt de funcionar, que demostrin que en matèria d'assegurança social, no hi haurà res de profit mentre no sigui degudament cotitzat el valor metge i aprofitada la força del nostre Sindicat, que ha d'estar exclusivament i pura al servei dels complicats interessos dels seus socis.

8.ª.—La Ponència informa en el sentit de què ha de continuar-se publicant el Butlletí d'Assegurances Socials, inserint en ell tots els acords i altres extrems sobre la matèria, d'interès per als associats.

9.ª.—Com l'Assegurança Social de Malaltia afectarà sobretot als metges que ara puguen, i a més potser és convenient la vigorització de certes manifestacions de la vida sindical, la Ponència entén que al jovent mèdic hauria de donar-se-li ample accés als llocs de lluita i de treball de tota la nostra organització.

(Continua a la pàgina 25 del BUTLLETÍ)